

Az öreg székely és a liberalizmus

2018 június 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

? majd rendet tesz a fejekben...

Dániel politológus szeretne lenni. Jelenleg egyetemre jár, de ha végzett, akkor saját m?sort szeretne, egyedi koncepcióval, mert meggy?z?dése, hogy a magyarok nem hülyék – még a vidékiek sem –, csak most rájuk hozták ezt a migrációs frászt, és ett?l kicsit összezavarodtak. De sebaj, ? majd rendet tesz a fejekben, és ehhez kezdetben elég neki egy laptop meg egy elv-társ barát?, mindez egy sz?kös erzsébetvárosi albérlettel kiegészítve.

Mivel nemrég költözött össze a barát?jével, Emmával, kénytelenek voltak lemondani az egyiptomi nyaralásról – els?sorban a lakásfelújítás miatt –, helyette megteszi Erdély is, úgy voltak vele, hogy az élet hosszú, lesz még b?ven idejük „normális” helyekre is eljutni.

Székelyföldön úgy fogadta ?ket Kálmán bácsi és a neje, Gizella, mintha a saját gyerekeik tértek volna vissza valamilyen távoli vendéglátós robotolásból, de ez nem meglep?, hiszen az id?s székely házaspár mindenkit így fogadott, f?leg azokat, akik édes magyar anyanyelvükön érdekl?dtek náluk szállás iránt.

A faluturizmus el?nye, hogy a hivatalos m?mosolyokkal t?zdelt vendég-vendéglátó szerepkörök bejáratása mellett, itt lehet?ség van igazi emberi kapcsolatokat teremteni. Nem volt ez másképp Kálmán bácsiéknál sem, ahol a második feles szilvapálinka után Dániel már kezdte nagyon otthon érezni magát – ami nem feltétlenül rossz jel a fogadós számára –, más kérdés, hogy a zamatos szilvalé is csak azt képes kihozni az emberb?l, ami benne van.

- Kálmán bácsi! – kezdte Dániel kimérten, mintha korszakváltó nagy dolgok elébe néznének. – Én most ?szinte leszek magával. De ugye nincs harag?
- Az ?szinte emberekre sose haragudtam. Legfeljebb id?nként ellentmondok nekik.
- Jó, mert én se balhézni jöttem, hanem pihenni. De azért vannak dolgok... Itt van ugye ez a kett?s-állampolgárság. Ez most, hogy? Szóval, érti? Nem azért, de mi adót fizetünk, húzzuk az igát... Maguk meg semmi. Ne értse félre, nincs azzal bajom, ha az Orbánra szavazott, csak próbálom korrektül nézni a dolgokat.

Kálmán bácsi, az egykori építészmérnök?l lett vendéglátós gyorsan legurított még egy felest, amolyan feszültségoldásként, mielőtt válaszolt.

- Akkor hadd legyen veled én is ?szinte. A lányoméék Nagykanizsán élnek. A vejem csíki születés?, építkezéssel foglalkozik, és harmincöt-negyven ember dolgozik a keze alatt. Gyanítom, hogy nagyjából háromszor annyi adót fizet, mint a te családod, emellett még van több millió magyar, akik vállalkozásuknak vagy hivatásuknak köszönhet?en szintén leköröznék benneteket adófizetésben. Mégis, amikor belépnek a szavazófülkébe, a szavazatuk csak annyit ér, mint a tied. Na, látod barátom? Nekik meg lehet, hogy ezzel van a bajuk.
- Jó, mindegy – legyintett kissé meglepetten Dániel. Valószínűleg gyengébb ellenállásra számított, azt hitte, hogy nagyvárosi értelmiségiként majd ? fog itt fényt gyújtani a székely parasztok agyában. Nem tudta, hogy Kálmán bá nem az a viccekb?l ismert öreg góbé, hanem egy világlátott építészmérnök.

Közben a házigazda újratöltötte a poharakat. Dániel viszont képtelen volt elfogadni a döntetlen állását, ezért ravaszul témát váltott.

- Körülnéztünk egy kicsit, amikor jöttünk. Mintha megállt volna itt az id?. Ötszáz éves házak, „ötszáz éves” emberek. Mondtam is Emmának, hogy itt aztán magyarázhatnám a nyílt társadalom eszméit. Pedig az angol királyi család se mai termés, mégis akár családon belül is elviselik a melegházasságot. Ehhez egyébként, mit szól?
- Fiam! Az én királyomat Mátyásnak hívták. Ha jól tudom, neki ilyen gondjai nem voltak. Hála Istennek, ennél csak fontosabb dolgok gyötörték ?felsége elméjét.
- Igen, de a világ változik, fejl?dik. Érdekes, hogy amikor a lovas szekeret le kellett cserélni autóra, akkor a székelyeknek és a konzervatívoknak nem volt ezzel semmi bajuk. Akkor nem hivatkozott senki a tradíciók meg?rzésére. Pedig higgye el, a homoszexualitás elfogadása ugyanúgy része a fejl?d? világnak, mint a szekeret helyettesít? kisteherautó. És ezt úgy mondom, hogy egyébként nekem csajom van.
- Tényleg? Ez lenne az általam nem értett fejl?d? világ? Hogy férfiak egymás végbeleit kényeztetik a

micsodájukkal, asszonyok szerelme helyett? Tudod, negyven évvel ezelőt, amikor annyi idős voltam, mint te, az jelentette a fejlődő világot, hogy embert küldtünk a Holdra, vagy valamelyikünk összerakott egy automata mosógépet. A mi erünkkel ennyire futotta. A gyengébb képességek házakat építettek, áramot vezettek, az okosabbak mőholdakat lőttek fel, vagy kontaktlencsére cserélték a szemüveget. De mindegyikünket anya szülte, férfival való közösülés után, és ez így ment generációkon át, amiért cserébe talán hálásabb is lehetne nekünk az utókor. De semmi baj, barátom. Lassan átadjuk a stafétabotot. Meglátjuk ti mire fogtok majd menni a klónozott mintaemberekkel, meg a tarka-barka felvonulásokkal. Orbán se sokkal fiatalabb, mint én, szóval lehet, hogy hamarosan elkezdhetitek a magatok képére formálni a világot. De elre szólok, hogy a lányom és az unokáim ebben nem lesznek partnerek. Pedig nekik is van Facebook-oldaluk, és bejárták már a fél világot. Talán pont ezért nem.

Dániel gúnyosan felszisszen.

- Lazítson, tata! Csak dumálunk, nem kell ezt ennyire komolyan venni. Hadd kérdezzek akkor valami testhez állót. Teljesen megfeledkeztem arról, hogy itt mindenki Duna tévét néz, meg Kossuth rádiót hallgat. Ugye félnek Soros Györgyöt és a migránsoktól?

Az öreg bár nem nézte jó szemmel, hogy a saját házában lett bácsiból tata, de ezt a negyedik kör feles számlájára írta.

- Migránsok? Az a helyzet drága barátom, hogy mi már egyszer befogadtunk Erdélybe hárommillió román migránst. Azóta is ennek isszuk a levét. A békés együttélés nevében sózták őket ránk, hogy ne legyen több háború. Most is ezzel a mesével hülyítenek mindenkit, hogy össze kell keverni a népeket, a kultúrákat, szeressen mindenki-mindenkit, bújjon ágyba mindenki-mindenkivel, legyünk egy boldog, nagy család, mert ez a világ rendje. Pedig Ádám és Éva óta tudjuk, hogy két emberrel indult a Föld benépesedése, ebből lett a többnyelvűség és a nemzetek sokasága. Most meg jön néhány unatkozó idealista barom és elkezdik játszani a Teremtőt, hogy majd ők újratervezik az evolúciót, miközben egyetlen konkrét szakma sincs a kezükben, még a mosógépet is csak a használati utasítás hosszas tanulmányozása után képesek elindítani.
- Munkaerőhiány? Hallott már róla?
- Tíz évvel ezelőt másfél millió román vendégmunkás jelent meg a spanyol piacon. Szinte mindegyikük talált munkát, pedig állítólag negyvenhét százalékos munkanélküliség sújtotta akkor Spanyolországot. Ez, hogy lehet? Lenne itt munkás, meg munka is, csak a morál hiányzik hozzá, meg a tehetség reális felmérése. Nálunk a színész lányából színész lesz, a filozófus fiából pedig közéleti mindentudó. A tehetséget, a rátermettséget, azt meg apa barátai és a volt kollégák hitelesítik, akkor is, ha bármelyik pultos félgözzel körbeveri agyilag apuci kedvencét.
- Előregedés? Itt maguknál szinte csak öregasszonyokat láttam az utcán.
- Miért? Talán a muszlimok feltalálták az örökifjúság bájját?
- Nem, de háromszor annyi gyereket vállalnak, mint az európai népek.
- Így van. A háromszor több gyerek pedig hetven év múlva háromszor több nyugdíjast jelent. Nem mondom, kezdetben adna egy kisebb lökést a gazdaságnak, de később ez ugyanúgy kiegyenlítődne. Tehát nem oldottuk meg a problémát, csak elnapoltuk.

Közben érkezik a női szakasz, Dániel barátnője, Emma, és Kálmán felesége, Gizi néni, akik együtt töltötték a délutánt. Helyet foglalnak a férfiak mellett. Emma legalább annyira lelkes, mint őszinte.

- Nekem tökre bejön ez a mosok-főzők-takarítók életmód, mert a nagyi jut róla az eszembe. Én persze nem tudnék így élni, ebben nincs kihívás, ez nyomasztó és lealacsonyító. Nem akarok senkit megbántani, de a legtöbb nő ennél többre hivatott.

Gizi néni értetlenül néz a lányra.

- Mi a lealacsonyító? Pesten nem szokás mosni, főzni, takarítani?
- De igen, mosni muszáj. Kajálni inkább a városban szoktunk, meg anyuék is néha hoznak ezt-azt. A takarításban pedig besegít Klári néni, nekem ott az egyetem, most a karrieremre kell koncentrálnom.

Kálmán bácsinak a fiatal lányhoz is van néhány szava.

- Kedvesem! A porszívónak te diktárod a tempót. Ha elég serény vagy, jut időd minden másra is, nem kell az egyetemmel takarózni. A diplomák, a karrier, az elöléptetés nem mentségek egy nődnek, ha koszban él és szemét veszi körül. Az nem baj, ha nem tudsz fözni, Gizi néni sem volt mindig konyhatündér – sokat mesélhetnék -, az viszont annál nagyobb bukta, ha ilyen traumaként éled meg a konyha közelségét. Nem hibáztatlak, mert ismerem a dörgést. A szüleid valószínűleg az a fajta emberek, akik rászólnak az udvaron a hároméves gyerekükre – ha az felvesz valamit -, hogy „tedd azt le, mert koszos lesz a kezed”. Már ebben a korban megkezdik kinevelni belőletek a fizikai munka iránti esetleges rokonszenvet. „Ne nyúlj semmihez, hagyd a bácsit dolgozni, koszos leszel”. Mert a munka az büdös, koszos, és azért kell tanulnod, hogy ne kelljen ezt csinálnod. Elhítetik veled, hogy különleges vagy, többet érdemelsz az átlagnál, és ha ez hidegen hagyja az iskolaigazgatót, a polgármestert, a miniszterelnököt, akkor a rendszerrel lehet a baj, mert amúgy ti tökéletesek vagytok.

Emmánál gyorsan elfogy a cérna.

- Szerintem ezt fejezzük be! Csak szállást kértünk, kormánypropaganda nélkül. A szüleimet pedig nem is ismeri. Már elnézést, de milyen jögon kritizálja őket?

Kálmán bácsi jogosnak érezte a lány reakcióját. Igen, túllépett egy határt, és az most nem mentség számára, hogy egyébként Dániel kezdte a kölcsönös fejmosást. Nehezen viselte az ilyen vendégeket, akik inkább medvét akarnak itt látni, nem a régi magyar határ máig fájó vonalát, miközben pusztítják a jobbaknak szánt házi „tüzes-vizet”, és napi negyvenezer szót pazarolnak arra, hogy körbeírják, mekkora „spermabank” ez az Orbán, a kedves, de korlátolt házigazdával együtt.

Gizi néni hamarosan feltálalta a vacsorát, és ez sebtében meghozta a nap eddigi egyetlen konszenzusát, mert még Dániel is kénytelen volt elismerni, hogy ez a kolbászos tört paszuly akár Erdély nagykövete is lehetne.

A háziasszony szerényen megköszönte a bókot, boldogan mosolygott, ilyenkor bánta a legkevésbé, hogy a f?iskola helyett ezt a „lealacsonyító” életmódot választotta. Csak Dánielt és Emmát sajnálta, mert tévhitben élnek, ezért annyira boldogtalanok, és ezért látnak ellenséget a székelyekben, a vidékiekben, a kétharmadban, Magyarországon. Pedig tudniuk kell, hogy az ő Kálmánja csak jót akar nekik – még akkor is, ha néha kicsit nyersen fogalmaz -, hiszen félti őket a saját pusztításuktól, és attól, hogy majd Budapestet is meg kell egyszer osztaniuk másokkal, mint ahogy ők lettek kénytelenek megosztani Erdélyt a románokkal.

Ambrus Csaba - www.polgarportal.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
